

satte nogle Udtalelser i Gaar, som jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til. For det første udtalte han, at han finder det rigtigt, at der i Grundloven staar en Bestemmelse om, hvor mange Folketingskredse der skal være, for at ikke „en frihedsfjendsk Regering en Gang skal hitte paa at lave Love, der indskrænke Folke-repræsentationen til lidt eller saa godt som slet ingen Ting“. Jeg ønskede oplyst, hvorledes dette skal være en eventuel frihedsfjendsk Regering muligt, da, saa vidt mig bekendt, her i Landet et Forslag for at blive til Lov skal vedtages af de to Ting og stadfæstes af Kongen. Hvorledes saa en frihedsfjendsk Regering kan hitte paa at lave Love — ja, det kan den selvfølgelig altid gøre, og det kan ogsaa en frihedsvenlig Regering gøre, men hvorledes den skulde faa disse Love gennemførte, det er mig ikke muligt at se, medmindre baade Landsting og Folketing, det vil altsaa sige Landets hele Repræsentation, ere enige i saadanne frihedsfjendske Bestræbelser. Men saa vilde det være en mærkelig Befolkning, der, naar vi have Valg hvert 3die Aar, gik hen og satte en saadan Folkerepræsentation ind. Den Frygt, tror jeg, er ganske ubegrundet.

Men siden vi ere ved Tallet, maa jeg nævne, at den ærede Konseilspræsident mente at finde en Inkonsekvens i, hvad jeg havde sagt og foreslaaet, nemlig dette, at jeg foreslaar et bestemt Tal for Folketings Medlemmer og dog gør en Indvendning paa dette Punkt mod Flertallets Forslag. Jeg skulde imidlertid tro, at den ærede Konseilspræsident ved nærmere Overvejelse kan se, at der ingen Inkonsekvens er deri, at min Indvendning mod Flertallets Forslag ikke dermed taber i nogen som helst Henseende i Vægt, saasom Aarsagerne til, at de Herrer have opstillet et Tal, og at jeg kan opstille et Tal i mit Ændringsforslag, ere vidt forskellige. For det første har jeg indvendt mod Flertallets Forslag, at Tallet 132 ikke skal bruges nu, men først skal bruges maaske om adskillige Aartier, og dernæst er en Forøgelse af Medlemstallet en Nødvendighed, hvis man bliver paa det bestaaende Grundlag paa Grund af den store Modstand, der er og ganske sikkert altid vil være mod Ændringer af Kredsene og navnlig mod Nedlæggelse af bestaaende Kredse. Derfor er det nødvendigt ved dette System efterhaanden at kunne foretage Udvidelser, indtil man en Gang bliver enig om, at man maaske alligevel bør gaa til Omlæggelse og maaske til Nedlæggelse af bestaaende

Kredse. Det er altsaa ikke af Hensyn til Rigsdagsarbejdet, at Flertallet her ønsker en Udvidelse, det er, fordi det er en nødvendig Konsekvens af hele dets System, og vi ere jo alle enige om — nej ikke alle, men dog de fleste af os, og i alt Fald er Flertallet enigt derom — at Folketingets Medlemstal bør ikke være saa stort. Den ærede Ordfører sagde før, at et for stort Medlemsantal vilde lægge en Hemsko paa vort Arbejde i Rigsdagen, og dette er for ham en tilstrækkelig Grund til ikke at opfylde det, der efter hans Mening er Grundlovens Paabud.

Naar jeg har stillet Forslag om 114 Folketingsmedlemmer, er det af den Grund, at en Omlægning af Kredsene ikke er nødvendig ved Forholdstalsvalgmaadens Gennemførelse. I og for sig har jeg ikke noget imod, at man lægger Tallet hen til Valgloven, men da der i Forvejen i Grundloven staar, at Landstingets Medlemstal skal være 66, og der ingen uheldige Konsekvenser er, naar man gaar til Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, ved at have et bestemt Tal, saasom Fordelingen ud over Landet af dette Tal altid vil ske i Overensstemmelse med det øjeblikkelige Indbyggerantal, er der en stor Forskel paa, at jeg sætter et Tal, og at Flertallet sætter et Tal. Naar jeg kommer til de følgende Udtalelser af den ærede Konseilspræsident, kommer jeg derved ogsaa til at rette nogle Udtalelser til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg), der var saa overmaade blid ved de politiske Udtalelser, som den ærede Konseilspræsident lod falde i Gaar, nemlig med Hensyn til Folketingets og Landstingets Stilling. Den ærede Konseilspræsident gør nu gældende, at Folketinget skal ikke være et Spejlbillede af Befolkningen, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds er ogsaa i Færd med at opgive dette, i Færd med at opgive det saa stærkt, at han sagde imod mig, at jeg vil gøre Folketinget til et fuldkomment Spejlbillede, jeg kræver dette. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds er et overmaade glemstomt Medlem. Jeg vil bede det ærede Medlem om at tage en for mig kær Læsning frem, nemlig den Tale, han holdt den 30. Marts i Fjor. Det maa skurre slemt i det ærede Medlems Øren eller i hans Øjne nu at læse det, som han den Gang udtalte (Afbrydelse af *Borgerbjerg*). Det ærede Medlem kan utvivlsomt faa Ordet, naar jeg er færdig. Men det giver altsaa en ny Opfattelse af de to Tings Stilling. Det er altsaa Meningen, at Folke-